

Manifest: Pel dret a un habitatge digne i sense discriminacions.

A Barcelona, hi cabem totes

Trobada BCN Ciutat Diversa del CMIB – 4 de Novembre de 2018

El dret de tota persona a un habitatge digne està contemplat tant en la Constitució espanyola (article 47), com en la Declaració dels Drets Humans, que estableix el dret a un nivell de vida adequat, incloent un habitatge que asseguri el benestar (article 25).

Casa per a tothom és un dret humà i constitucional. Des de sempre, tenir un habitatge és una condició indispensable per sobreviure i desenvolupar-se com a ésser humà. És un dret inherent i inalienable, resguard de les persones i de la seva família, que actua com a plataforma per al seu veritable desenvolupament i influeix en el seu progrés individual i col·lectiu. Un dret que condiciona la salut i l'accés a d'altres drets essencials com l'educació o el treball.

La violació del dret a l'habitatge amenaça, igualment, el dret a la integritat física i mental, com quan es viu davant la impossibilitat de fer front al lloguer o a la hipoteca. Posa en risc el dret al lliure desenvolupament de la vida de les persones, inviable en espais amuntegats, sense les més mínimes condicions d'habitabilitat. Igualment, condueix a la incapacitat d'exercir el dret a la privacitat, a la vida familiar o a triar el lloc on viure. Fins i tot pot afectar el dret de participació social i política de les persones.

És, per tant, un pilar per assegurar el benestar de tota la població, que afecta a milions de persones. No és un problema local, atès que segons l'informe de la relatora de Nacions Unides de 2018, l'habitatge és el negoci legal més rendible del món.

Donada la situació actual a les grans ciutats i, concretament, a **Barcelona**, trobar un habitatge s'ha convertit en un repte complex i frustrant per a moltes persones. La pujada descontrolada, en els darrers anys, dels preus de compra i - sobretot - de lloguer, , la gentrificació i la manca d'habitatge públic, acaben per excloure a una part significativa de la població a l'hora d'aconseguir una llar digna i adequada. Una família gasta, de mitjana, un 40% dels ingressos en aquest dret humà.

Aquest context, amb mancança d'opcions dignes, suposa un augment important del risc d'exclusió social de les persones amb menys poder adquisitiu. Les precàries condicions del mercat laboral i la manca d'inversió en habitatge de protecció a nivell estatal i autonòmic, o d'habitatge privat accessible, converteix el dret a l'habitatge en una missió sovint angoixant i gairebé impossible. Moltes persones pateixen cada any desallotjaments forçosos o són amenaçades perquè abandonin les seves llars, incloent infants. Sense oblidar els "desnonaments invisibles" per la pujada abusiva de la renda o davant la negativa de la renovació del contracte.

En el cas de les **persones migrades i refugiades**, les situacions de vulnerabilitat en què sovint es troben i ens trobem, i els entrebancs per les circumstàncies legals condicionades per la llei d'estrangeria, dificulten encara més el dret a l'habitatge. En moltes ocasions es pateix **discriminació i dificultats afegides per la condició migrant**. Es nega la possibilitat de llogar un habitatge per motiu de la nacionalitat, origen, religió, gènere, orientació sexual, per la condició migrada o refugiada, o per la composició de la unitat familiar, o bé s'exigeixen requisits abusius i molt severos, provocant que aconseguir un sostre es converteixi en un procés de patiment en comptes d'una experiència d'apoderament i autonomia.

La situació de l'habitatge afecta, a més, de forma **interseccional** a la població immigrada, quan s'hi sumen condicions com el fet de ser

dona, formar part del col·lectiu LGBTI o ser jove, entre d'altres situacions, i especialment en el cas de menors no acompanyats, sense empara legal, o joves en procés de transició, o de persones i famílies amb dificultats o sense llar que requereixen el suport d'entitats o institucions.

Així doncs, **com a Consell d'Immigració reclamem**, en primer lloc, que cap habitatge incompleixi els criteris del Comitè de Drets Econòmics, Socials i Culturals de les Nacions Unides:

- **SEGURETAT DE LA SEVA Tinença**: amb protecció jurídica contra els desallotjaments, l'assetjament i altres amenaces.
- **DISPONIBILITAT DE SERVEIS, MATERIALS, INSTAL·LACIONS I INFRAESTRUCTURA**: aigua potable, instal·lacions sanitàries i d'energia adequades.
- **ASSEQUIBILITAT**: que permeti el gaudi d'altres drets humans.
- **HABITABILITAT**: garantia de seguretat física, espai suficient, protecció contra el fred i els elements naturals, o d'altres riscos per a la salut i perills estructurals.
- **ACCESSIBILITAT**: considerant les necessitats específiques dels grups desfavorits i marginats.
- **UBICACIÓ**: que permeti l'accés a oportunitats d'ocupació, serveis de salut, escoles, llars d'infants i altres serveis i instal·lacions socials, i que no es trobi en zones contaminades o perilloses.
- **ADEQUACIÓ CULTURAL**: respectant l'expressió de la identitat cultural.

Reivindiquem que l'habitatge sigui considerat un bé social com la sanitat, l'educació o la cobertura social (de pensions, d'atur, etc), i no una mercaderia.

Volem reclamar, avui i aquí, a les administracions i institucions públiques que es treballi per a facilitar l'accés i el manteniment d'un habitatge digne a Barcelona per a totes les persones, independentment de la seva condició o provinença. Que intervinguin per garantir un sistema just de lloguer, per garantir un parc d'habitatge

públic suficient i adaptat a les necessitats, per lluitar contra **desnonaments** innecessaris, contra l'assetjament i contra la pobresa energètica.

Demanem continuar o promoure una reforma legislativa per l'habitatge que en garanteixi el dret i la no discriminació, i protegeixi a les persones amb major vulnerabilitat. Exigim que es faci efectiva la darrera reforma de la **LAU** (Llei d'arrendaments urbans) incrementant la durada del lloguer, i que es regulin els preus de l'arrendament en funció de la seva habitabilitat i atenent a indicadors socials i d'entorn (mercat, fluctuacions del PIB, atur, etc).

Instem al sector privat i financer, a les immobiliàries, agències, bancs, o a propietaris, a que s'apropin a la realitat dels ciutadans i ciutadanes de la Barcelona, sense excloure ni discriminar a ningú. És necessari acabar de resoldre les conseqüències de la crisi immobiliària que encara ens afecta, amb moltes famílies en la precarietat per desnonaments hipotecaris i avals enganyosos com a resultat de les actuacions de bancs, notaris o fons d'inversió, que en el futur haurien d'actuar protegint drets i a favor d'ampliar el parc d'habitatge protegit i posar a disposició pisos buits.

En el marc d'una ciutat **intercultural** i inclusiva com és Barcelona, **exigim** eines i actuacions que permetin la **lluita contra la realitat discriminatòria** descrita, començant per la seva visibilització. Convidem a les persones de la ciutat que siguin víctimes o testimonis d'aquest tipus d'actuacions a que les denunciïn, comptant sempre amb el suport institucional i de les entitats. D'aquesta manera podrem combatre aquesta injustícia i apropar-nos a un sistema d'habitatge just.

Marquem el camí comú a seguir, i que a la nostra ciutat es pugui garantir el dret a l'habitatge, ja que a Barcelona hi cabem totes!

Barcelona, 4 de novembre de 2018. CMIB.